

Історія Афендікової Марини, учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Турботливе серце»

Навіть коли над головою вибухи, а дім далеко, можна нести світло. Психолог Марина Афендікова щодня доводить це своєю роботою, яка стала справжнім рятувальним колом для сотень дітей, батьків та вчителів на Донеччині.

З самого дитинства вона знала, що її покликання — допомагати дітям. Народившись у маленькому селі на

Дніпропетровщині, вона мріяла стати тією дорослою, яка завжди бачить і чує дитину. Ще студенткою Слов'янського державного педагогічного університету вона поєднувала навчання з роботою вихователя у дитячому садку. Цей досвід остаточно переконав її: дитині потрібні не лише знання, а й підтримка, впевненість, відчуття безпеки. Ця ідея стала основою її життєвого кредо.

Свій професійний шлях вона почала як практичний психолог у Великоновосілківській гімназії на Донеччині. Її ініціативи завжди були спрямовані на створення безпечного освітнього простору. Марина є авторкою програми «Протидія булінгу в ЗЗСО» та збірки ігор «Мій всесвіт» для розвитку емоційного інтелекту. Це практичні інструменти, якими користуються фахівці, аби діти відчували себе захищеними.

Коли почалася повномасштабна війна Марина, як і тисячі українців, була змушена евакуюватися. Але її серце залишалося на Донеччині. Вона не зупинила роботу ані на день, перевівши її у дистанційний формат. Онлайн-зустрічі, консультації, групові заняття стали справжніми «острівцями безпеки» серед хаосу війни.

«В кожному з нас є світло, – каже Марина. – І я намагаюся бути тим самим промінчиком, який надихає, запалює та допомагає у темряві».

За час повномасштабного вторгнення вона долучилася до десятків ініціатив, щоб допомогти іншим. Психологиня активно співпрацювала з міжнародними та всеукраїнськими проєктами. В рамках міжнародного (Ізраїльсько-українського) проєкту «Психосоціальна підтримка: Я в школі, я поруч» Марина допомагала педагогам та дітям у формуванні стресостійкості та самозарадності. Також вона реалізувала тренінгові програми для батьків у

рамках проєкту «Поруч» від ЮНІСЕФ, навчаючи технікам зцілення та розвитку виховного потенціалу.

Марина не лише працювала з батьками, а й з іншими фахівцями. Вона брала участь у навчальному проєкті «Підтримка психологів» та майстер-класі «Технології та практики роботи психолога з терапевтичною іграшкою» в рамках Всеукраїнського проєкту «Teddy bear therapy project».

Напрями її роботи були дуже різноманітні: від впровадження антибулінгового підходу «Школа без цькувань» до участі у проєкті «Ресурсна скриня», що реалізується за підтримки Швейцарії. Марина також долучилася до Всеукраїнської програми ментального здоров'я «Ти як?» за ініціативи першої леді Олени Зеленської та була тренеркою Всеукраїнського проєкту «Smuga pesiliense project».

Сьогодні Марина активно співпрацює з Великоновосілківською селищною радою, громадською організацією «МАРТІН-клуб», а також веде психологічну діяльність у структурному підрозділі «Зорецвіт» Палацу творчості дітей та юнацтва м. Павлоград. Її діяльність охоплює одразу кілька громад, і скрізь вона є символом щирої підтримки та фахової допомоги.

Робота Марини отримала високу оцінку. Міністерство оборони України відзначило її подякою за внесок у патріотичне виховання молоді. Управління освіти Великоновосілківської селищної ради нагородило її грамотою за професіоналізм, а Департамент освіти Донецької ОДА — подякою за значні успіхи у справі навчання і виховання дітей. Марина є також переможницею Всеукраїнського конкурсу «Педагог-новатор» та лауреаткою премії «Світоч психолого-педагогічної інтеграції».

Але найбільша нагорода для неї — це не відзнаки, а щирі усмішки дітей. Коли дитина, яка вчора плакала від страху, сьогодні малює сонце; коли вчитель після розмови знову знаходить сили йти до класу; коли батьки з вдячністю говорять про спокій у родині — ось тоді Марина знає, що її місія здійснюється. Її впевненість і стійкість, як вона сама каже, «впевненість козерога», допомагають долати будь-які перешкоди.

Марина мріє про відбудовану громаду й Україну, які стануть ще кращими після війни. Вона переконана, що майбутнє починається вже сьогодні — у турботі про дітей, у підтримці їхніх батьків та вчителів, у збереженні віри в добро. Її історія — це історія жінки з великим серцем, яка щодня дарує світло, підтримку й натхнення тим, хто цього потребує найбільше.